

C
E
R

MISIUNEA PĂCII

pagina 6

Țromânia are șanse reale de integrare dacă va continua reformele
pagina 3

"STRONG RESOLVE" ESTE MAI PUTERNIC ȘI PRIN ROMÂNI
pagina 6

Sub semnul bărbăției și credinței

pagina 4

ȘI TOTUȘI, SOLDATUL...

Fiul unei cunoștințe apropiate se află de puțin timp în armată. Familia a fost și este îngrijorată de ce i s-ar putea întâmpla tânărului cât timp se află sub arme. După ce zilele trecute a depus Jurământul, băiatul a primit învoire și a dat pe acasă. Prilej pentru tatăl grijuliu să-mi propună o întâlnire în trei: "Hai, te rog, tu ești militar și știi ce să-l întreb! Vreau să aflu și eu ce face acolo, ce gândește! Se întâmplă atâtea. Hai, te rog!"

Am dat curs invitației și nu mi-a părut rău deloc. Preț de vreo două ore, proaspătul soldat mi-a dat motive să cred că mai sunt tineri care gândesc matur, care fac atenți pașii în viață, care au principii în tot ce întreprind. Și nu numai atât. Nu este cazul să reproduc aici întreg acel dialog, dar mă voi opri asupra unor lucruri pe care soldatul le-a recepționat.

Despre condiții de trai, despre hrană: "Sunt normale. Așa cred eu că trebuie să fie în armată. Așternuturile sunt mereu curate. Măncarea e bună, nu se plânge nimeni. Sigur, nu-s toate ca acasă, dar noi înțelegem că așa trebuie să fie..."

Despre program: "Cel mai interesant este că nu ai timp să te plictisești. Îmi place foarte mult să facem mișcare. Tot timpul mișcare. Înviorare, instrucție de front, pregătire fizică. Mai și săpăm, mai și facem curat. Nu mă dau în vânt după toate, dar asta e..."

Despre armă: "Când mi-au dat arma și m-au pus să semnez, am întrebat cât mă costă dacă o pierd. Plutonierul m-a privit de parcă s-a dărâmat cerul pe el. <<Cum s-o pierzi mă?! Ce, de-aia ai venit aici?! Ai să vezi că n-o s-o pierzi!>> Au cam răs de mine. Peste vreo două zile, plutonierul m-a întrebat așa, într-o doară, dacă mai am pistolul mitralieră. Am zămbit și l-am asigurat că totul e în regulă. A zămbit și el. Între timp, înțelesesem că arma, atât cât sunt militar, e o parte din mine. Ca și o mână, ca și un picior..."

Despre cadre: "Sunt oameni buni. Unii sunt mai duri. Când este de serviciu un căpitan, totul este ca la carte. Nu face nimeni un pas fără comandă, fără ordin. Peste tot este curat. Nu se poate să întârzii sau mai știu eu ce... Unii ne lasă mai în voia noastră. Dar când e de treabă, de instrucție, atunci nu există să închidă ochii, să te lase de capul tău..."

Despre cel mai important moment trăit până acum: "La prima tragere. După ce am tras, m-am simțit, așa, mai tare. Când m-am întors de la țintă, parcă aveam alte picioare, iar arma mi se părea ușoară ca o pană. Zău dacă n-aș trage toată ziua!"

Despre ce l-a impresionat cel mai mult: "Un adjutant! E un om extraordinar. Un bărbat adevărat. Ne povestește despre toate alea. Ne învață. Dar cel mai mult îmi place cum vorbește cu ceilalți subofițeri, cu ofițerii mai tineri. Le zice mereu <<Domnu' cutare, pune mâna, muncește mai cu inimă. Că mâine-poimâine intrăm în NATO. Eu plec la pensie, dar tineretul o să rămână. Ei, să vedeți atunci!>> Crede din tot sufletul că România va intra în NATO..."

L-am întrebat și eu pe soldat: "George, tu ce crezi, o să intrăm în NATO?" "Știu și eu... Poate o să intrăm. Ce să zic... Mă iau după domnul adjutant..."

Am reprodus o parte din ceea ce am aflat de la băiatul prietenilor mei pentru două motive. Mai întâi, pentru a arăta că soldații sunt atenți, recepționează și rețin informații, evenimente, atitudini. Le rețin și le comentează. În al doilea rând, pentru a sublinia încă o dată că, pentru armată, soldatul rămâne un personaj foarte important. Inclusiv pentru aceea că prin el instituția militară se multiplică și se arată ca atare cetățenilor țării, contribuabililor.

Comandor DUMITRU AMARIEI

MEDEVAC – un vis împlinit
pagina 7

RADIOLOCAȚIA – tot mai performantă, tot mai aproape de standardele NATO
pagina 2

Dicționar NATO

pagina 5

S
E
N
I
N

RADIOLOCAȚIA – tot mai performantă, tot mai aproape de standardele NATO

– Domnule colonel, pentru început, vă rugăm să vă referiți la locul și rolul Secției Radiolocație în cadrul Statului Major al Forțelor Aeriene.

– Secția Radiolocație este un compartiment de armă în structura Serviciului Doctrină și Instrucție din Statul Major al Forțelor Aeriene. Are ca responsabilități probleme privind structura și organizarea sistemului de supraveghere a spațiului aerian, instrucția și pregătirea de specialitate a personalului din armă, elaborarea instrucțiunilor, regulamentelor, manualelor de întreținere a subunităților și tehnicii de radiolocație, concepția de înzestrare cu tehnică specifică pentru a asigura îndeplinirea misiunilor încredințate. Problemele de rezolvat sunt complexe, dar, împreună cu subordonații și în colaborare cu celelalte compartimente din comandament, cred că am reușit să ne încadrăm în tempo-ul impus de procesul de restructurare, prin care trece, astăzi, întreaga armată. În perspectivă, apreciez că un asemenea compartiment își va găsi locul în viitoarea structură a comandamentului Statului Major al Forțelor Aeriene.

– Întrucât ați vorbit despre procesul de restructurare prin care trece Armata Română, vă rugăm, domnule colonel, să faceți referiri la impactul acestuia în arma radiolocație.

– Procesul de restructurare în radiolocație a fost profund și, nu în ultimul rând, necesar. Un asemenea proces nu este simplu: au fost numeroase opinii, de la cele mai pesimiste, potrivit cărora se distruge sistemul de radiolocație, până la cele raționale și echilibrate. Și unele și altele ne-au ajutat să stabilim soluțiile potrivite, etapizarea corectă a restructurării. Principala obiectiv a fost ca, pe fondul reducerii resurselor umane și materiale, să păstrăm și chiar să îmbunătățim capacitatea sistemului de a îndeplini misiunile specifice la nivelul cerințelor celorlalte elemente din compunerea Forțelor Aeriene și a sistemului național de apărare. Concret, am desființat poziții radar, am scos din exploatare radare

și sisteme de automatizare cu performanțe scăzute sau cu resursa de funcționare consumată, am redimensionat unitățile și subunitățile, structurile de comandă, echipajele radarelor. Am diminuat numărul ofițerilor, pe fondul creșterii ponderii maștrilor militari, subofițerilor și militarilor angajați pe bază de contract, reușind să stabilim între aceste categorii raportul optim în majoritatea structurilor.

Sigur că sună frumos când vorbim despre procesul de restructurare în termeni de optimizare, eficientizare, performanțe, dar sunt și părțile neplăcute, dureroase ale restructurării, care au afectat situația oamenilor, a specialiștilor din dispozitiv. În aceste condiții, din păcate, au plecat din unități oameni valoroși, specialiști de înaltă clasă, care se formează în timp, cu mari dificultăți și importante costuri.

Am convingerea, însă, că deciziile privind restructurarea au fost din cele mai bune pentru configurația actuală și de perspectivă a sistemului. De altfel, un recent studiu realizat de specialiști din NATO a confirmat cea mai mare parte a opțiunilor noastre în ceea ce privește pozițiile radar,

căile de urmat pentru modernizarea și eficientizarea sistemului de supraveghere a spațiului aerian. Pentru oameni, s-a analizat cu mare atenție situația fiecăruia și, pe măsura posibilităților, s-au aplicat soluțiile cele mai bune.

– O dată încheiat procesul de restructurare, urmează operaționalizarea. Care este în prezent stadiul de operaționalizare al unităților de radiolocație?

Zia de 2 octombrie a anului trecut a fost o zi neagră la Giarmata. La o trecere de nivel cu calea ferată, un autocamion militar aparținând unității din garnizoana amintită, în care se aflau trei persoane (un caporal și doi salariați civili), a fost izbit în plin de locomotiva trenului rapid 694 Timișoara – București, toate cele trei persoane pierzându-și viața! Accidentul s-a produs din cauza nerespectării prevederilor regulamentare privind oprirea obligatorie a autovehiculului la trecerea de nivel cu calea ferată. Iar semnalele de culoare roșie erau aprinse! O clipă de neatenție, de gravă indisdisciplină rutieră a dus trei oameni în mormânt.

Comisia de cercetare a stabilit că... nu au fost încălecat măsurile de protecția muncii și, cu toate acestea, tragicul accident s-a produs. Pe fondul indisdisciplinei crase la volan, s-au pierdut viețile unor oameni, s-au adus prejudicii familiilor acestora.

Pentru ca asemenea evenimente, ca și altele cu un deznodământ mai mult sau mai puțin dramatic, să nu mai aibă loc, compartimentul de protecție a muncii și supraveghere tehnică din Statul Major al Forțelor Aeriene inițiază și desfășoară acțiuni menite să eficientizeze activitatea de protejare a vieții și integrității corporale ale personalului, și, într-un alt plan, de eliminare a condițiilor ce pot favoriza apariția bolilor profesionale. Concret, la obiect.

O discuție cu domni locotenent-comandori ing. Cătălin Constantin și Valeriu Roșu ne prilejuiește câteva constatări interesante. Una este, aparent surprinzătoare, desprinsă parcă dintr-o lege a lui Murphy. Accidentele se produc, de obicei, acolo unde toată lumea consideră că nu se poate întâmpla nimic! Ni se oferă și câteva exemple. La o centrală termică, fochistul care o supraveghea liniștit, fără să-și facă vreo problemă, a simțit

– interviu cu colonelul Nicolae Tănase, șeful Secției Radiolocație din Statul Major al Forțelor Aeriene –

– Preocuparea generală, pe linia operaționalizării, a fost de integrare a unităților și subunităților de radiolocație în baze aeriene și mari unități (unități) de rachete sol-aer. Concret, în structura bazelor aeriene sunt integrate batalioane și companii de radiolocație, noutatea fiind aceea că în atribuțiile comandantului bazei intră și supravegherea spațiului aerian în zona de responsabilitate. Problemele de logistică sunt asigurate de compartimentul de specialitate din bază, subunitățile de radiolocație având ca principală preocupare îndeplinirea misiunilor de luptă specifice. Sistemul funcționează deja în această structură. Sunt semnalate și unele disfuncționalități pe care le luăm în evidență, le analizăm și le corectăm pe parcurs.

– În ce măsură arma radiolocație a beneficiat de programe de modernizare și înzestrare?

– Modernizarea sistemului de supraveghere a spațiului aerian este o problemă de mare actualitate, întrucât sistemul nostru este unic în Armata Română, cu responsabilități inclusiv pe linia managementului spațiului aerian național.

Când am afirmat că restructurarea în radiolocație este și necesară, am avut în vedere nu numai ce se înțelege în primă instanță cu acest proces, ci și celelalte elemente importante care definesc și dau eficiență sistemului – înzestrarea, conducerea, pregătirea personalului, întreținerea în luptă, interoperabilitatea cu structurile similare NATO – toate sub imperativul modernizării și asigurării unor performanțe cât mai bune.

Din punct de vedere al înzestrării, radiolocația a beneficiat de programe

importante. Sunt deja operaționale radarele FPS-117 și în curs de finalizare sistemul ASOC-inițial. Toate aceste elemente sunt incluse în obiectivele de parteneriat asumate în cadrul programului național de aderare la NATO. În acest sens, cerința de bază pentru noi este realizarea acoperirii radar la nivel național. Prin programele FPS-117 (integral implementat la această dată) și ASOC-inițial, sunt deja create condițiile pentru a îndeplini, într-o proporție însemnată și în foarte scurt timp, această cerință, conformă cu standardele NATO.

Pașii următori pe linia înzestrării constau în achiziționarea de extractoare automate de date radar pentru modernizarea (digitalizarea) radarelor analogice, în vederea conectării acestora la sistemul ASOC sau la sistemele similare de nivel tactic. La acestea se adaugă dezvoltarea sistemului informatizat de distribuție a imaginii aeriene de la ASOC la centrele operaționale zonale aeriene și la cele de nivel tactic, asigurarea sistemelor de recunoaștere cu cod național compatibil NATO și, în perspectivă, achiziționarea de radare moderne, mobile, pentru înălțimi mici și medii, care vor înlocui radarele existente în prezent.

Inițierea și realizarea acestor programe costisitoare, într-o perioadă de restricții financiare, subliniază faptul că la nivelul conducerii Forțelor Aeriene s-a evaluat corect rolul armii, al informațiilor radar în apărarea suveranității spațiului aerian național. Aceste programe au adus plusul de calitate necesar informației radar și ne situează la un nivel competitiv și ne dau capacitatea de a intra în dialog cu structurile similare din NATO.

Am prezentat doar câteva din elementele de perspectivă ale modernizării sistemului. Vreau să subliniez că modernizarea nu este un obiectiv conjunctural, ci unul permanent și de perspectivă. Succesul nostru depinde, în

mare măsură, de profunzimea și intensitatea pe care reușim să le imprimăm acestui proces.

– Cum se desfășoară, domnule colonel, pregătirea personalului în noile condiții? Titlu de specialist de clasă mai reprezintă un criteriu de performanță?

– Formarea și pregătirea personalului în arma radiolocație este un alt element important cuprins în procesul de restructurare. În viziunea noastră, pregătirea categoriilor de personal trebuie să se asigure conform rolului și locului deținute în noile structuri. Programele de pregătire din instituțiile militare de învățământ trebuie revăzute, astfel încât cadrele să acumuleze cunoștințele necesare îndeplinirii funcției pe care urmează să le îndeplinească.

Titlul de specialist de clasă a fost și rămâne o formă de perfecționare a pregătirii de specialitate, dar și de apreciere a gradului de pregătire a personalului. Prin instituțiile în vigoare sunt stabilite criteriile de performanță profesională necesare candidaților la susținerea examenului de specialist de clasă. Analizând rezultatele obținute de-a lungul timpului, pot afirma că personalul din arma radiolocație a manifestat permanent interes pentru pregătire în vederea obținerii titlului. În prezent, sunt în curs de elaborare noi instrucțiuni în acest domeniu. Cu această ocazie, cred că ar trebui statuat ca toți cei care dețin titlul să beneficieze de aceleași drepturi, inclusiv bănești, indiferent de eșalonul la care lucrează.

– Concluzionând, care sunt elementele de perspectivă pentru arma radiolocație?

– Pornind de la faptul că nevoia de supraveghere a spațiului aerian și de asigurare a informațiilor radar pentru sistemele de luptă a țintelor aeriene va fi permanentă, am convingerea că arma radiolocație va avea și în viitor un rol important în ansamblul Forțelor Aeriene, iar dimensiunea și dezvoltarea ei vor fi în concordanță cu rolul și misiunile ce-i revin.

– Vă mulțumesc mult, domnule colonel!

**A consemnat
căpitan CRISTIAN PREDA**

la un moment dat că nu mai are aer, că se sufocă. Dacă în acel mediu incidentul ce se profila era, într-un fel, explicabil, cine și-ar fi închipuit că o dactilografă va ajunge să i se taie degetul infectat de la o banală prindere a unghiei între taste? Urmarea e ușor hilară. Li s-a pretins doamnelor, prin regulamentul, să-și mai scurteze manichiura!

Dar viața a oferit, din păcate, și alte cazuri, de un tragism cumplit, frizând filmele horror, ale căror victime au fost oameni de mare valoare, dar, din

Și protecția muncii trebuie... protejată!

nefericire, distrați, neatenți. Astfel, cu câțiva ani în urmă, un ofițer superior, parasutist, a plătit cu infirmitatea pe viață intrarea în spațiul de acțiune al elicei unui avion. Cine să-i facă lui protecția muncii, când el însuși, în calitate de comandant, era obligat s-o facă altora?

Interlocuitorii noștri, sesizând aspectul locurilor unde nu s-ar întâmpla nimic, ne rețin, totodată, atenția, dacă mai era nevoie, asupra faptului că acolo se desfășoară permanent activități de protecție, sunt popularizate, cunoscute în detaliu și respectate întocmai măsurile stabilite, lucrul în sine este abordat cu toată răspunderea, se manifestă maximum de atenție. Este ceea ce se petrece zi de zi în unitățile de aviație, de rachete și artilerie antiaeriană, unde factorii de risc sunt mai prezenți. Oamenii conștientizează deplin gradul de pericolitate al profesiei lor și, prin tot ceea ce întreprind, barează canalele producerii accidentelor.

Statistica oferă însă și alte elemente. Activitatea de protecție a muncii s-a desfășurat cu rezultate superioare în unitățile, instituțiile și formațiunile unde funcția de inspector cu protecția muncii este prevăzută în statut de organizare și nu a existat o fluctuație a persoanelor încadrate pe această funcție. Gradul de pregătire și răspunderea acestora sunt cu atât mai necesar a fi de înalt nivel cu cât, de regulă, șefii de compartimente, în bună parte, lasă întreaga muncă de prevenire pe seama inspectorilor. Iar acolo unde această funcție este îndeplinită prin cumul de un ofițer care mai are și alte treburi pe cap, este lesne de înțeles că de "conștiințios" este ea efectuată. Din păcate, în unele unități se manifestă o mare fluctuație pe această funcție. Domnul locotenent-comandor inginer Roșu ne spunea că la sfârșitul unui an s-a făcut instruirea pe funcție a unor cadre din patru garnizoane, iar după trei luni abia dacă mai erau pe post 20 la sută. Ceilalți – ori trecuseră, prin ordonanță, în rezervă, ori fuseseră mutați pe alte funcții. A trebuit să se facă o nouă instruire. Alte deplasări, alt timp, alți bani. Asta în condițiile în care compartimentul este foarte încărcat și cu alte atribuții, între care, la fel de importante sunt cele privind determinările toxicologice, cuantificarea condițiilor deosebite – grele, vătămătoare sau periculoase –, creșterea gradului de securitate în sectoarele cu riscuri mari de accidente.

Se poate spune că și activitatea de protecție a muncii trebuie... protejată. Ea nu poate fi lăsată la voia întâmplării, a hazardului. Cu atât mai mult cu cât în unele unități sunt reale pericole de accidente cu urmări grave, mai ales acolo unde instalațiile electrice sunt foarte vechi, supraîncărcate, mașini și instalații depășite moral și fizic.

PETRE BĂNĂ

Au mai rămas opt luni până la summit-ul NATO de la Praga

România are șanse reale de integrare dacă va continua reformele

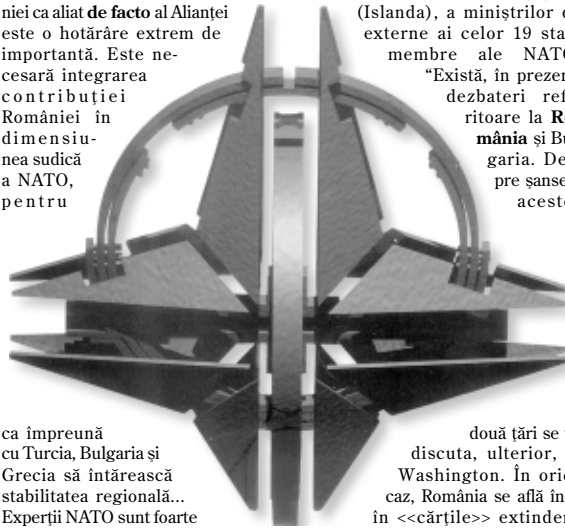
Au mai rămas, iată, circa opt luni până la summit-ul NATO de la Praga, eveniment de care se leagă speranțele a 90 la sută dintre români ca țara noastră să fie invitată a adera la Alianța Nord-Atlantică. Iar speranțele sunt, rămân încă intacte. Această concluzie îmbucurătoare se desprinde atât din declarațiile oficiale ale unor înalți reprezentanți ai SUA și NATO care s-au aflat, în ultimul timp, în București pentru a evalua mersul reformelor în România, cât și din luările de cuvânt și pozițiile unor personalități politice, diplomatice și militare în legătură cu necesitatea și capacitatea țării noastre de a accede în structurile euro-atlantice. Punctăm, succint, aceste semnale pozitive de ultimă oră.

“SUNTEȚI PE DIRECȚIA CEA BUNĂ. CONTINUAȚI!” Ambasadorul SUA la București, **MICHAEL GUEST**, este unul dintre susținătorii constanți ai aderării României la NATO și unul dintre cei care pot influența pozitiv luarea unei decizii finale în acest sens, în noiembrie 2002, la Praga. “România a făcut multe progrese în toate planurile și țara dumneavoastră are șanse reale, serioase, de integrare euro-atlantică dacă va continua reformele în derulare – susține diplomatul american. Cred sincer că aveți posibilitatea de a deveni membru al Alianței, dar trebuie să depuneți o muncă susținută pentru aceasta. Sunteți pe direcția cea bună și trebuie să continuați. Doresc în mod sincer tot ce este mai bun pentru țara dumneavoastră, doresc să deveniți membru al NATO. Iar eu personal vă sprijin din toată inima!”

“ROMÂNIA TREBUIE SĂ ÎNTRĂ ÎN NATO!” – a declarat, în timpul vizitei sale la Riga, senatorul american **RICHARD LUGAR**, membru al Partidului Republican. “NATO trebuie să se extindă – susține înaltul demnitar american. Țările baltice sunt candidați serioși la integrare, însă sunt încrezător că și România va fi inclusă în noul val de largire a NATO, chiar dacă ea nu îndeplinește încă toate criteriile de aderare. Prezența regiunii de sud-est a Europei în Alianța Nord-Atlantică este la fel de importantă ca și prezența statelor baltice”.

“ESTE NECESARĂ INTEGRAREA CONTRIBUȚIEI ROMÂNIEI ÎN DIMENSIUNEA SUDICĂ A NATO!” “Integrarea în NATO a Letoniei, Lituaniei, Estoniei, Sloveniei, Slovaciei, României și Bulgariei ar permite realizarea unei simetrii între

extinderea Uniunii Europene și a Alianței Nord-Atlantice – susține răspicat președintele Comitetului SUA pentru NATO, **BRUCE JACKSON**. Declarația României ca aliat de facto al Alianței este o hotărâre extrem de importantă. Este necesară integrarea contribuției României în dimensiunea sudică a NATO, pentru

ca împreună cu Turcia, Bulgaria și Grecia să întărească stabilitatea regională... Experții NATO sunt foarte impresionați de efectul cumulativ al celor petrecute în România, de modul în care românii înțeleg reforma militară și realizarea unei armate robuste și moderne. Este surprinzător pentru mine că România se descurcă atât de bine în domeniul reformei militare”.

“ROMÂNIA SE AFLĂ ÎN <<CĂRȚILE>> EXTINDERII NATO”. Potrivit publicației britanice “Jane’s Intelligence

Digest”, lista țărilor care vor fi primite în NATO la summit-ul de la Praga va căpăta forma finală la reuniunea Alianței Nord-Atlantice din luna mai a.c., de la Reykjavik (Islanda), a miniștrilor de externe ai celor 19 state membre ale NATO. “Există, în prezent, dezbateri referitoare la România și Bulgaria. Despre șansele acestor

necondiționat, pentru integrarea României și Bulgariei în NATO, decizie confirmată, zilele trecute, și la nivelul parlamentelor celor două state balcanice membre de facto și de jure ale Alianței Nord-Atlantice.

“UNGARIA SPRIJINĂ CANDIDATURA ROMÂNIEI PENTRU INTRAREA ÎN NATO”. “Ungaria consideră foarte importantă sprijinirea candidaturii României pentru intrarea în NATO, ceea ce ar conduce la integrarea ireversibilă a României în Occident – a declarat **ISTVAN SZENT-IVANYI**, președintele Comisiei de politică externă din Parlamentul de la Budapesta. Acesta este un obiectiv în interesul comun al Europei, României și etnicilor maghiari care trăiesc în România. Vrem sincer ca țara vecină și prietenă să accedă în structurile euro-atlantice, în NATO”.

Să sperăm că toate aceste semne și semnale optimiste vor fi valorificate integral și, la Praga, în noiembrie 2002, România se va afla printre cei care vor constitui cel de-al doilea val al extinderii Alianței Nord-Atlantice. Acum, depinde numai și numai de noi ca speranțele să devină realitate. Nu trebuie să ratăm șansa ce ni se oferă!

Pagină realizată de
NICOLAE RADU

Orientul Mijlociu

După declanșarea, în urmă cu 17 luni, a **intifadei** palestinienilor împotriva Israelului, situația din Orientul Mijlociu s-a deteriorat continuu, atingând în prezent cote explozive, cu grave consecințe destabilizatoare pentru pacea și securitatea în regiune și în întreaga lume. Actelor teroriste ale militanților extremiști palestinieni – atacuri cu bombe și cu grenade în locuri publice, dens populate, acțiuni sinucigașe pe străzi, în școli, în magazine, în fața unităților militare etc. –, Israelul le-a răspuns în stil **manu militari**, utilizând drept ripăstă importante mijloace navale, aeriene și terestre, efective ce au însumat mii și mii de militari. Au fost vizate, cu precizie, sediile forțelor de poliție ale Autorității Naționale Palestiniene, taberele de refugiați din Cisiordania și Fâșia Gaza, depozitele de muniții, cazarmile și taberele de instrucție ale organizațiilor teroriste palestinieni (“Hamas”, “Hezbollah”, “Brigăzile Martirilor al-Aqsa”). Au fost și sunt folosite avioane de vânătoare-bombardament, elicoptere de luptă, tancuri și alte blindate, piese de artilerie și lansatoare de rachete sol-sol și aer-sol, nave de luptă, forțe speciale de intervenție. Din păcate, violențele din ultimele luni au făcut foarte multe victime, inclusiv în rândul copiilor și bătrânilor, exacerbând panica, teama, spiritul de răzbunare.

Cauzele acestor valuri interminabile de acțiuni sângeroase – cele mai mari din ultimii 20 de ani – sunt multiple, fiecare parte beligerantă dând vina pe cealaltă. Guvernul israelian condus de premierul Ariel Sharon se dovedește drastic și intolerabil cu actele teroriste ale facțiunilor extremiste palestinieni și, sub presiunea grupărilor radicaliste din interior, a escaladat constant ripostele militare pedepsitoare. La rândul său, președintele Autorității Naționale Palestiniene, Yasser Arafat, a dat mână liberă intifadei și luptătorilor săi duri, scăpând, se pare, de sub control acțiunile lor războinice. Acesta a fost și motivul pentru care aproape trei luni liderul palestinian a fost blocat de armata israeliană în cartierul său general din Ramallah, iar conducerea politică din Israel nu mai are încredere în Arafat, socotindu-l incapabil să mai reprezinte ANP la masa unor eventuale negocieri de pace. Înșă cauza principală, de fond, a conflictului israeliano-palestinian, care durează de peste 35 de ani, este ostilitatea funciară a lumii arabe și, în speță, a

palestinienilor împotriva Israelului, pe care-l consideră uzurpatorul unei părți însemnate a teritoriului istoric al Palestinei. Și, reciproc, refuzul categoric al Israelului de a recunoaște existența statului palestinian independent și, pe cale de consecință, împotrivirea vehementă la o delimitare corectă, justă și definitivă a teritoriilor celor două state aflate în conflict.

Din acest motiv, cele două părți au părăsit masa tratativelor, înlocuind negocierile politice cu armele și atentatele teroriste. Nici chiar “Varianta Oslo” din 1993 – “pământ contra pace” –, nu mai pare de actualitate, deși prințul moștenitor al Arabiei Saudite, Abdullah Abdullah, a ieșit la rampă cu o propunere foarte interesantă, care ar asigura pacea în regiune prin recunoașterea Israelului de către toate țările arabe, în schimbul retragerii

Față de inflamarea fără precedent a crizei din Orientul Mijlociu, comunitatea internațională nu are încă o poziție bine definită și nici prea multe variante la dispoziție pentru depășirea impasului. Ceva mai ferme și tranșante par a fi Statele Unite, care au criticat dur, prin vocea secretarului de stat Collin Powell, poziția “rigidă”, “nonperformantă” a guvernului israelian: “Ariel Sharon ar trebui să privească de aproape și să vadă dacă politica sa funcționează – a afirmat șeful diplomației americane. Dacă le declară război palestinienilor și crede că poate rezolva problema observând că palestinienii a ucis, acest lucru nu va duce nicăieri”. În același sens, președintele egiptean, Hosni Mubarak, îndeamnă la oprirea actelor războinice, de vendeta, și propune o întâlnire de lucru între premierul Ariel Sharon și președintele Yasser Arafat, în cadrul căreia să se ajungă la o decizie politică benefică ambelor părți, respectiv încetarea necondiționată a ostilităților și soluționarea tuturor problemelor în litigiu exclusiv pe cale amiabilă, pașnică. Aflat din nou în zonă, emisarul american pentru Orientul Mijlociu, Anthony Zinni, a dialogat îndelung cu reprezentanții celor două tabere, însă fără rezultate concrete, Yasser Arafat cerând retragerea totală a israelienilor din teritoriile ocupate drept condiție pentru încetarea focului.

Atitudine în favoarea opririi conflictului a luat și Franța, care consideră “inadmisibile” acțiunile militare ale Israelului în Cisiordania și Fâșia Gaza și cere insistent trimiterea în regiune a unor observatori internaționali, cu misiunea de a detensiona situația și a-i determina pe liderii politici implicați în conflict să se așeze din nou la masa tratativelor. În același sens pledează și Rusia și Germania, iar secretarul general al ONU, Kofi Annan, a cerut Israelului să-și retragă trupele din taberele de refugiați din Cisiordania și Fâșia Gaza și să întreprindă demersuri “serioase și responsabile” pentru a se pune capăt violențelor în regiune. Înșă nu s-a pronunțat în privința observatorilor internaționali, socotind inefficient, în momentul de față, prezența lor pe “teatrul de operați”.

Asadar, deși există un consens internațional cvasiunanim privind necesitatea opririi vărsării de sânge în Orientul Mijlociu, nu s-a configurat încă o soluție viabilă, unanim acceptată pentru instaurarea unei păci trainice, reale, juste și de durată între palestinieni și israelieni. Iar cu fiecare nouă confruntare, numărul victimelor crește, așa cum crește și volumul pagubelor, al distrugerilor materiale. Și dacă pace nu e, nimic nu e!

**Pacea –
tot mai departe...**

israelienilor din teritoriile palestinieni și arabe ocupate în urma războiului din 1967 și recunoașterea Palestinei ca stat independent și suveran. Înșă nici Autoritatea Națională Palestiniană, nici Israelul, nici chiar Arabia Saudită nu sunt încă pregătite pentru a accepta un asemenea compromis. Din păcate!

În aceste condiții, starea conflictuală persistă, tinzând să se generalizeze până la cota incontrolabilă. Mai rău decât atât: există pericolul – subliniat deja de analiștii politici occidentali – ca palestinienii din Hezbollah, aflați în prezent în mai multe tabere speciale din Liban, să părăsească aceste tabere și să fie dirijați spre Israel, ceea ce ar marca, practic, intrarea Libanului în război și escaladarea, în acest fel, a conflictului pe termen greu de estimat și cu consecințe impredictibile. Tocmai acest lucru vrea să evite apropiatul **summit** arab de la Beirut, însă este greu de presupus că intrunirea din capitala libaneză se va solda cu rezultate concrete, mai ales că există perspectiva – sesizată de Yasser Arafat – ca summit-ul de la Beirut să se desfășoare fără prezența liderului palestinian și cu rezoluții “care au fost deja dictate de Statele Unite ale Americii”.

16 martie a fost zi de sărbătoare și s-a celebrat sub același frumos, inconfundabil semn al bărbăției și credinței în toate unitățile Forțelor Aeriene ale României care au primit recruți. Sub faldurile Drapelului de Luptă, au pecetluit legământ de-o viață față de Țară și Popor cei mai tineri ostași, împreună cu militarii cu termen redus chemați sub arme în această superbă primăvară. Le-au fost martori și susținători camarazii lor mai în vârstă, rudele, prietenii și prietenele, oficialitățile locale, o numeroasă asistență.

Sub semnul bărbăției și credinței

Prezenți la festivitățile din garnizoanele ce au organizat solemnitățile depunerii Jurământului Militar, corespondenții noștri ne-au transmis:

ÎN ACORDURILE FANFAREI MILITARE. Zi superbă, de primăvară, și în unitatea militară din Săcălaz. În acordurile maiestruoase ale fanfarei militare din Timișoara, cei mai tineri ostași au rosit, cu emoție și bărbăție, cuvintele sfinte ale Jurământului Militar. La festivitate au fost de față din partea Diviziei 2 Aeriene "Mureș", generalul-maior Vasile Părvulescu, reprezentanți ai organelor locale și ai Bisericii, rude ale tinerilor militari, un numeros public. După solemnități, ostașii s-au întâlnit cu cei dragi și au participat la o masă festivă. Momentele cele mai importante ale sărbătorii au fost imortalizate pe peliculă, amintiri pentru o viață întreagă. (Locotenent-colonel ION CRISTEA)

F LORI PENTRU SĂRBĂTORIȚI. În prezența oficialităților locale, a părinților și prietenilor, a numeroși tineri, elevi și copii din municipiul Ploiești, a avut loc solemnitatea depunerii Legământului de credință de către militarii în termen și cu termen redus, seria februarie 2002, care se instruesc în Școala de Aplicație pentru Radiocofație. Tinerii sărbătorii au fost felicitați de către comandanți și asistență și au primit buchete de flori din partea publicului.

La jumătatea lunii lui Mărtisor, în cadrul Școlii de Aplicație pentru Artilerie și Rachete Antiaeriene, un nou contingent de militari a depus Jurământul de credință față de patrie.

La poarta unității, veniți din toată țara, părinți, frați, surori, prietene și soții ale militanților în termen așteptau "unda verde" pentru a se putea deplasa la locul desfășurării ceremonialului. Am pătruns cu greu prin "cordonul" uman ad-hoc format și am ajuns pe platoul unității. Comandantul Școlii de Aplicație pentru Artilerie și Rachete Antiaeriene, colonelul Tudor Dragomir, efectua ultimele verificări, deși, din experiență, știa că totul a fost pus la punct în cele mai mici detalii. Din curiozitate gazetărească, și nu numai, ne-am adresat domniei sale: "Domnule colonel, acest ceremonial are semnificații aparte pentru dumneavoastră"? Răspunsul a venit pe loc: "Ceremonialul de depunere a Jurământului Militar a reprezentat și reprezintă o trăire deosebită pentru mine. Trăiesc aceleași sentimente de fiecare dată, ca și cum aș depune eu Jurământul de credință față de patrie".

Militarii în termen, aliniați perfect, erau gata pentru începerea ceremonialului ce însemna parcurgerea primei etape către bărbăție, către ostășia adevărată. În scurt timp, ceremonialul a și început. Pentru a sublinia semnificația evenimentului, în discursul său, colonelul Tudor Dragomir preciza că "ziua depunerii Jurământului Militar este ziua când Țara vă consideră apți pentru a purta pe umerii voștri răspunderea încredințată de a apăra libertatea, independența și suveranitatea patriei, iar prin rostirea cuvintelor sacre ale jurământului vă asumați conștient această responsabilitate, vă angajați să vă îndepliniți cu onoare și demnitate datoria".

Generalul-maior dr. Ion Magdalena, prim-locuitor al șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, în discursul său a menționat că "întotdeauna, calea devenirii luptătorului bine instruit și educat, a profesionistului de excepție este aceea a muncii, a disciplinei și ordinii, a cinstei și corectitudinii. Legământul ostășesc făcut astăzi, în litera sa sacră și în spiritul său, este un act unic în viața fiecărui militar. Pentru că este legea legilor ostășești, dar, în același timp, și chemarea și porunca Țării. Începând de astăzi, Jurământul Militar va fi pentru dumneavoastră,

asa cum a fost pentru toate generațiile precedente și cum va fi pentru cele viitoare, mereu prezent în minte și inimă, în gând și faptă, în purtarea demnă, ostășească de zi cu zi".

Activitatea s-a încheiat o dată cu defilarea cadrelor militare și a militanților în termen în acordurile fanfarei militare și aplauzele asistenței.

Locotenent-colonelul Marian Androne, comandantul batalionului de instrucție, a fost următorul nostru interlocutor, timp în care militarii în termen se bucurau din plin de reîntâlnirea cu rudele: "Cu acest moment s-a încheiat primul modul, cel de inițiere, din instruirea militanților în termen – ne-a precizat locotenent-colonelul Marian Androne. Urmează modulul de formare a luptătorului. Adaptarea la rigorile vieții cazone s-a făcut repede, dovadă fiind și rezultatele bune și foarte bune obținute în procesul de instrucție".

Pe platoul unității, militarii în termen și rudele savurează bucuria revederii. Soldatul Florian Paraschivescu, flancat de Adriana, prietena sa, și Aurelia, sora sa, ne mărturisește că "este un moment special pentru mine. Am trecut peste rigorile vieții cazone, adaptându-mă fără nici un fel de probleme la viața militară".

Soldatul Daniel Hodovici este din Reșița. Părinții lui au mers aproape o noapte cu trenul pentru a fi prezenți la depunerea Jurământului. Mândria de pe chipul lor a făcut uitată oboseala drumului. "Am învățat – mărturisește Daniel – și cred că voi învăța foarte multe lucruri noi în această armă cu un înalt nivel tehnic. Este un domeniu nou și interesant pentru mine".

Soldatul George Floroiu strângea în brațe, sorbindu-l din priviri, un băiețel, pe Flavius. "Este băiețelul meu – ne mărturisește – și îmi era un dor imens de el. Deși îmi este greu, întrucât eu sunt din Constanța și familia va fi departe în tot acest timp, sunt conștient că trebuie să-mi fac datoria față de patrie".

Căpitan CRISTIAN PREDA

EVENIMENT SOLEMN. Sâmbătă, 16 martie 2002, la Școala de Aplicație pentru Aviație "Aurel Vlaicu", în prezența comandantului Petre Moraru, din Statul Major al Forțelor Aeriene, a unui numeros public, s-a desfășurat ceremonialul depunerii Jurământului Militar de către militarii în termen și militarii cu termen redus din arma aviație. Despre însemnătatea acestui moment înălțător, unic din viața fiecărui ostaș, a vorbit, în cuvinte emoționante, șeful de stat major al Școlii, comandorul Eminescu Coșerea, care le-a cerut tinerilor să poarte cu onoare și demnitate "dulcea povară de a fi până la sfârșitul vieții oșteni și cetățeni în slujba Patriei, a păcii și liniștii poporului român". (Căpitan BOGDAN RĂDUCAN)

survolată de două elicoptere aparținând Diviziei 1 Aeriene "Siret".

Celor mai merituosi tineri ostași le-au fost acordate învoiri în oraș și scurte permisi. (Locotenent VIOREL ȘLUPETCHI)

Momentul solemn al depunerii Jurământului Militar îi va călăuzi de acum pe militarii în toate activitățile ce le vor desfășura pe durata efectuării stagiului militar, pentru a obține rezultate foarte bune în toate domeniile de pregătire

Dicționar NATO

F-14 Tomcat

1. **Tipul:** avion de vânătoare.
2. **Primul zbor:** 21 decembrie 1970.
3. **Producția:** GRUMMAN (S.U.A.).
  - ◆ **F-14 A:** au fost construite 557 de exemplare până în aprilie 1987. Dintre acestea, 79 au fost livrate Iranului, iar celelalte marinei americane.
  - ◆ **F-14 A Plus:** rezultatul unui program de modernizare inițiat în iulie 1984. Prima aeronavă din această serie a zburat la 14 noiembrie 1987. Livrările au început în aprilie 1988.
  - ◆ **F-14 B:** a efectuat primul zbor la 29 septembrie 1986.
  - ◆ **F-14 D:** rezultatul unui amplu proiect de modernizare care viza îmbunătățirea performanțelor a 60% din efectivele variantei inițiale (F-14A) existente în primăvara anului 1988.
4. **Clienți din NATO:** S.U.A.

Caracteristici tehnico-tactice:

- Anvergura.....10,15÷19,54 m;
- Lungimea.....19,10 m;
- Înălțimea.....4,88 m;
- Greutatea.....18.191 kg;
- Viteza maximă.....2,34 Mach;
- Raza de acțiune.....3.220 km;
- Motoarele.....2 x 93 kN.

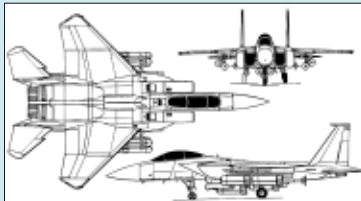

F-15 Eagle

1. **Tipul:** avion de vânătoare.
2. **Producția:** McDONNELL DOUGLAS (S.U.A.).
  - ◆ **F-15 A:** avion în simplă comandă. A efectuat primul zbor la 27 iulie 1972.
  - ◆ **F-15 B:** avion în dublă comandă, destinat antrenamentului. A zburat pentru prima oară la 7 iulie 1973. Livrările au început la 14 noiembrie 1974.
  - ◆ **F-15 C:** model în simplă comandă. A efectuat primul zbor la 26 februarie 1979.
  - ◆ **F-15 D:** primul exemplar al acestei variante în dublă comandă a zburat la 19 iunie 1979.
  - ◆ **F-15 E:** avion în dublă comandă, destinat atacului la sol. A efectuat primul zbor la 11 decembrie 1986. Livrările au început la 29 decembrie 1988.
  - ◆ **F-15 J:** versiune produsă, sub licență, de firmele MITSUBISHI și J.A.S.D.F. pentru Forțele Aeriene ale Japoniei.
3. **Clienți din NATO:** S.U.A.

Caracteristici tehnico-tactice (F-15C):

- Anvergura.....13,05 m;
- Lungimea.....19,43 m;
- Înălțimea.....5,63 m;
- Greutatea.....12.973 kg;
- Viteza maximă.....2,5 Mach;
- Raza de acțiune.....4.631 km;
- Motoarele.....2 x 104,3 kN.

F-16 Fighting Falcon

1. **Tipul:** avion de vânătoare.
2. **Primul zbor:** 2 februarie 1974.
3. **Producția:** GENERAL DYNAMICS (S.U.A.).
  - ◆ **F-16 A:** variantă în simplă comandă. A efectuat primul zbor la 8 decembrie 1976. Livrările către forțele aeriene americane au început la 6 ianuarie 1979.
  - ◆ **F-16 B:** versiune în dublă comandă. A zburat pentru prima oară la 8 august 1977.
  - ◆ **F-16 ADF:** rezultatul unui program de modernizare început în octombrie 1986. Prima livrare s-a efectuat la 1 martie 1989.
  - ◆ **F-16 C:** avion monoloc. Livrările au început la 19 iulie 1984.
  - ◆ **F-16 D:** livrările acestei variante în dublă comandă au început în septembrie 1984.
  - ◆ **F-16 N:** avion construit pentru marina americană. Livrările au început în primăvara anului 1987.
  - ◆ **F-16 Recce:** avion înzestrat cu aparatură de recunoaștere.
  - ◆ **AFTI F-16:** a efectuat primul zbor la 10 iulie 1982.
  - ◆ **F-16 XL:** model aflat în înzestrarea N.A.S.A.
4. **Clienți din NATO:** S.U.A., Belgia, Danemarca, Olanda, Norvegia, Grecia, Turcia.

Caracteristici tehnico-tactice (F-16C):

- Anvergura.....10 m;
- Lungimea.....15,03 m;
- Înălțimea.....5,09 m;
- Greutatea.....8.316 kg;
- Viteza maximă.....2 Mach;
- Raza de acțiune.....3.890 km;
- Motoarele.....1 x 122,8 kN.

Următoarea pagină a Dicționarului NATO va fi dedicată aeronavelor:

- F-104 Starfighter
- F-117 Stealth Fighter
- F/A-18 Hornet

Pagină realizată de
locotenent CIPRIAN PĂTRAȘCU

C-130 Hercules

MISIUNEA PĂCII

Marti, 19 martie, noaptea, la orele 24, avionul C-130 Hercules cu numărul 6166, care a făcut un timp naveta București – Kabul, a decolat din nou cu aceeași destinație, de data aceasta aeronava nemiitorcându-se imediat în țară. În dimineața aceleiași zile, a fost efectuat un zbor de încercare. De la Kabul, unde transportă peste 9 tone de materiale, constând din echipamente militare, piese de schimb pentru avion, precum și pentru mașinile din dotarea detașamentului de poliție militară român aflat în Afganistan, pachete și corespondență din țară pentru personalul din compunerea acestuia, avionul se va deplasa la Karachi. Aici este preconizat să rămână până în luna iunie.

C-130 Hercules se va afla timp de aproape trei luni la dispoziția misiunii ISAF, probabil în aceeași bază cu aviatorii englezi și greci, de pe aerodromul din marele oraș pakistanez. Potrivit înțelegerilor anterioare, de aici vor efectua zborurile de transport pentru misiunea ISAF constând, în special, din materiale pentru susținerea logistică a forțelor aflate în teatru de operații, echipamente militare, hrană, apă etc.

C-130 Hercules are două echipaje care se schimbă la Ashabad, capitala Turkmenistanului. De pe Otopeni, avionul a decolat având la mașă pe comandorul Florin Muntiu, comandantul detașamentului de zbor, ca pilot prim, locotenent-comandorul Ninel Grigore, secund, locotenent-comandorul Vasile

Coman, navigator, căpitan-comandorul Emil Popa, inginer de bord, căpitanul ing. Leonard Duduman, specialist centraj, maistrul militar principal Adrian Voicu, încărcător-descărcător.

secund, locotenent-comandorul Vasiliță Apostol, navigator, maistrul militar principal, Dănuț Filip, tehnic de bord, căpitanul ing. Gabriel Constantinescu, specialist cu centrulaj, maistrul militar principal Nicolae

Detașamentul de zbor, înainte de decolare spre Kabul

Cel de-al doilea echipaj are în componere pe comandorul Florin Călin, pilot prim, locotenent-comandorul Mihai Roșca,

Bălan, încărcător-descărcător. Acesta este și echipajul care, cu aproape două luni în urmă, a aterizat, primul, pe aeroportul din Kabul.

Aeronava s-a deplasat în bună parte pe același traiect ca și în zborurile anterioare, cu excepția survolului unei porțiuni din Rusia, itinerariul trecând pe deasupra Turciei, Armeniei, Turkmenistanului.

A fost al patrulea zbor al echipajului comandat de Florin Călin, și al cincilea de când a început misiunea în Afganistan, unul dintre zborurile fiind efectuat de echipajul care, ulterior, a trebuit să se pregătească în vederea participării la exercițiul multinational STRONG RESOLVE 2002 din Polonia.

În timpul zborurilor, s-a stabilit o relație de conlucrare eficientă între echipaje și Centrul de coordonare a misiunii de zbor din Anglia, unde Forțele noastre aeriene au doi reprezentanți care le comunică situația meteo și militară din Afganistan. Triunghiul informațiilor a funcționat până acum, și se speră că va funcționa, în continuare, ireproșabil. De la Ashabad, s-a luat legătura în Anglia, de unde s-au cerut informații de la autoritățile militare din Kabul despre situația din zonă și acestea au fost transmise, la Ashabad, românilor. Date suplimentare puteau fi luate, prin telefon, de la comandantul detașamentului de poliție militară român din Kabul.

Cei prezenți pe aeroportul din capitala afgană vor fi fost surprinși de prezența, între atâtea lucruri descărcate din marea aeronavă, a unor... brazi aduși din Carpații României. Cel mai frumos dintre ei va fi sădit la Kabul de detașamentul nostru, ca semn al prieteniei româno-afgane. Prietenie care, din câte am aflat de la cei ce au tot făcut naveta acolo, s-a înfiripat deja și se manifestă din plin printr-o colaborare foarte strânsă, chiar dacă mai explodează ici-colo un proiectil, o bombă sau se mai aude o rafală de armă automată.

"STRONG RESOLVE" ESTE MAI PUTERNIC ȘI PRIN ROMÂNI

Amplul exercițiu multinational desfășurat în Polonia purtând acest nume s-a încheiat. România a participat la STRONG RESOLVE 2002 cu un detașament de peste 200 de militari. Mulți dintre ei au luat parte și la aplicațiile comune anterioare, circa 30 la sută din efectiv aflându-se la prima misiune de acest gen. Au fost prezenți reprezentanți ai armatelor statelor membre NATO și ai 11 țări partenere. Ca forțe participante, România s-a situat pe locul al patrulea în rândul țărilor ce nu fac încă parte din Alianță.

Forțele Aeriene Române au avut pe teatru de operații un avion C-130 Hercules, două elicoptere IAR-330 SOCAT, ofițeri de stat major.

După cum ne-a informat căpitan-comandorul Laurențiu Simionescu, reprezentantul național al Forțelor Aeriene ale țării noastre și ofițer cu planificarea în Statul major multinational reunit, aproape 90 la sută din efectivele române și din material au afluț și defluț în și din zonă cu aeronavele C-130 Hercules și AN-26 (forțele speciale, plutonul de cadeți de la Academia Forțelor Terestre, scafandrii, alt personal și echipamentele necesare). Întregul efectiv s-a integrat foarte ușor în scenariul exercițiului și îndeplinirea atribuțiilor pe funcții datorită cunoașterii limbii engleze operaționale, a procedurilor specifice NATO dobândite în urma pregătirii efectuate în țară și participării la exercițiile anterioare. Tehnica s-a dovedit compatibilă cu standardele NATO și a funcționat ireproșabil. Conducerea superioară a exercițiului a exprimat, în mai multe rânduri, aprecieri favorabile la adresa întregului detașament românesc, implicit a aviatorilor.

O prezență permanentă în desfășurarea acțiunilor, elicopterele IAR-330 PUMA SOCAT s-au impus atât prin capabilitățile ce le dezvoltă aeronava mișturilor, cât și prin înaltul profesionalism

al echipajelor comandate de locotenent-comandorii Eugen Suciuc și Adrian Constantinescu, având în căpitani Aurelian Badae și Cristian Ștefănescu secunzi de nădejde. Fiecare echipaj a zburat în jur de 25 de ore, mai mult decât era planificat. Și aceasta datorită faptului că au fost mai solicitați decât alții. Atu-ul lor l-au constituit performanțele elicopterele românești modernizate și măiestria piloților. Numai o singură zi din totalul de 15, cât a durat exercițiul, nu au zburat, de Sfinții Mucenici, când au avut liber. În rest, solicitațiile au fost maxime, în pofida condițiilor meteorologice complexe, care au pus la grele încercări aptitudinile personalului aeronavigant. Din multitudinea misiunilor pe care le execută elicopterele SOCAT nu au lipsit cele de transport, căutare-salvare, acoperire aeriană (sprijin de aviație) pe timpul debarcării forței maritime de asalt compusă din militari suedezi și români, pe plaja de la Usca, de pe litoralul Mării Baltice. În condițiile în care au alternat ninsoși și ploaie, ceață, au reușit să ducă la bun sfârșit misiuni dificile. Bunăoară, ne-a relatat căpitanul Gabriel Stochirlea, din Statul major al componente aeriene, elicopterisții au primit ordin să ia personal dintr-o zonă greu accesibilă. Fără să efectueze o recunoaștere prealabilă, ei au reușit să găsească dispozitivul în care trebuiau să aterizeze, o mică unitate aflată pe o stradă, mascată de ceață și de o perdea de copaci, având minime coordonate de localizare. Un maior american, ofițer de legătură pe lângă conducerea aplicației, aflat pe la nava de comandament Mount Whitney, și-a declarat satisfacția față de performanța aviatorilor români. Ca și în alte situații.

Demn de remarcat este și faptul că media de vârstă a aviatorilor prezenți la exercițiu, după estimările căpitan-comandorului Simionescu, s-a situat în jurul cifrei 32.

Șeful de stat major al Bazei 90 Transport Aerian, comandorul Ionel

Cernat, remarca modul în care echipajul avionului C-130 Hercules, de asemenea, în bună parte tânăr, și-a îndeplinit misiunile. Comandantul aeronavei, căpitan-comandorul Gheorghe Lupeș, împreună cu piloții și specialiștii de la bord: căpitan-comandorii Viorel Tănase, Ciprian Motoroiu, locotenent-comandorii Ion Virgil, Alin Corbea, Nicolae Băluță, maistrul militar Viorel Cioc și Valentin Ioniță, au efectuat zece misiuni de transport trupe, tehnică de luptă, zbor tactic la mică înălțime (între 100–200 metri), cu însoțire de avioane de vânătoare. Toate, complexe, pe fond tactic, într-un extins teatru de operații. O singură misiune a fost anulată, din ordin superior, și din motive absolute obiective. Trebuiau să lanseze parașuțiști și cu plafonul era sub 200 de metri, nu se puteau executa salturile. La bord au avut parașuțiști olandezi și germani. În cadrul exercițiilor de luptă aeriană au lucrat cu aviatori polonezi, olandezi, americani și danezi. Căpitan-comandorul Ciprian Motoroiu, navigator instructor, fiu al unui fost pilot și comandant de regiment de renume al aviației noastre militare cu reacție, care ne-a relatat despre numai câteva din activitățile la care a participat C-130 Hercules, a ținut să ne precizeze că mulțumirile și feliicitările ce le-au fost adresate de ofițeri americani, germani și din alte țări NATO au încununat încă o experiență ce s-a chemat STRONG RESOLVE 2002, care, alături de cele din urmă cu patru ani, din Portugalia, de Cooperative Key – 2001, din Bulgaria, și celelalte care au mai avut loc, reprezintă o impresionantă carte de vizită, demnă de luat în seamă la decizia mult așteptată din toamna acestui an la Praga.

Culmea pasiunii unui colecționar

ȘI-A VÂNDUT AUTOTURISMUL CA SĂ CUMPERE TREI DECORAȚII

Când era în clasa a șasea, tânărul Carol Gref a văzut la un coleg o insignă de pilot pe care i-o dăruise cineva. Multă vreme copilul de atunci și-a dorit și el o asemenea insignă. Abia după câțiva ani a reușit să o obțină. Culmea, era chiar de pilot clasa 1. Le-a vrut și pe celelalte, 2 și 3. Le-a avut. Și așa a încolțit microbul, patima colecționarului. Așa a ajuns să intre în posesia multor insigne din armata română, dar și din cele aparținând altor țări. Are colecții complete de însemne pentru navigatori, mecanici de bord și la sol, toate insignele de academie militare sovietice, de cosmonauți. Pe unele le-a obținut cu ajutorul unui fost coleg din Academia de Înalte Studii Militare, locotenent-colonelul Vitali Legalet, șeful Statului Major al Brigăzii de Aviație Mixtă "Decebal", din Republica Moldova, și al unui camarad al acestuia. Altele au fost achiziționate personal din târgurile de la Chișinău și Bălți. Deține, de asemenea, toate insignele germane de specialist de clasă din aviație, parasutism, scafandrierie, din majoritatea arilor de aviație din S.U.A. Printre cele mai rare se numără cele din trupele de elită americane, de piloți cosmonauți pe specialități.

Maiorul Carol Gref, genist în Statul Major al Forțelor Aeriene, a făcut o pasiune și pentru colecționarea de decorații. Atât de mare, încât pentru a procura trei ordine "Coroana României"

în grad de mare cruce, pe care a dat nu mai puțin de 400 de dolari, Ordinul "Sfântul Sava" și încă un alt important ordin, și-a vândut, în 1990, autoturismul! Printre rarități deține cea mai înaltă distincție ce se poate acordă militarilor din Forțele Terestre Americane, Legiunea de Merit în grad de comandor, una similară fiindu-i acordată de către americani și regelui Mihai I, la 10 mai 1947. Are 40 de decorații americane din cele 60 câte – zice el – sunt în total. Îi lipsesc, între altele, decorațiile Congresului American, Medalia de Onoare, dar deține toate decorațiile pe care le-a avut pilotul-sef de pe portavionul "Cernomoret", din Marea Neagră, echipamente de aviație ale unor piloți de pe fosta navă amiral din Mediterana, din anul 1993, "Belnap", a altuia de pe portavionul "Missouri". Un alt set de decorații cuprinde "Vulturul german", mai multe clase, dar nu și cel prim rang, care era atribuit numai persoanelor importante din străinătate pentru sprijinul acordat Reichului german. O asemenea distincție a fost înmănată și împăratului Japoniei.

Crucea de fier germană, ambele clase, acordată locotenentului aviator Băcu poartă, una, semnătura în original a mareșalului Göring, iar cealaltă – a feldmaresalului Keitel. Dar colecția maiorului Gref este mult mai bogată. Alături de cele amintite mai sus, ofițerul mai posedă 87 de uniforme de general din armatele României, S.U.A., Germaniei, fostei U.R.S.S., circa 100 de caschete și un număr impresionant de epoleți, doi dintre ei aparținând unui fost general al Wehrmachtului, și peste 20 de căști de zbor românești, rusești și americane.

Deși a participat la mai multe expoziții colective, Gref vrea să deschidă o expoziție personală, în care să grupeze cele mai valoroase achiziții ale sale. Să le adune, într-un fel, din acele locuri pe unde poate să le țină, garsoniera (cu chirie) în care locuiește, împreună cu soția și un copil, nepermițându-i să adăpostească decât ce are el mai de preț.

POATE VĂ INTERESEAZĂ!

SUBOFITERUL DE STAT MAJOR

Subofițerii de stat major provin din rândul subofițerilor luptători și specialiști. Ei ocupă funcții în comandamente de unități și superioare acestora, în toate domeniile activității de stat major, în tura operativă și serviciu de tură permanent.

Această categorie de subofițeri desfășoară următoarele activități:

- **participă** la elaborarea și redactarea documentelor de planificare a instrucției, la organizarea și desfășurarea exercițiilor tactice executate de subunități, precum și la elaborarea documentelor de pregătire psihometodică și de specialitate;

- **ține evidența** îndeplinirii planului cu principalele activități și a ordinelor primite de la eșaloanele superioare pe linia pregătirii pentru luptă;

- **propune măsuri** pentru remedierea neregulilor constatate în urma controalelor efectuate la subunități;

- **urmărește** asigurarea logisticii necesare instrucției;

- **actualizează** documentele pregătirii pentru instrucție.

Subofițerii de stat major pot ocupa funcții corespunzătoare gradelor de plutonier-major, plutonier adjutant și plutonier adjutant principal, numai după **absolvirea cursului de stat major**. Acest curs se adresează subofițerilor care:

- ❖ îndeplinesc condițiile legale de stagiu minim în gradul de plutonier;
- ❖ au ocupat timp de cel puțin 3 ani o funcție de comandant de pluton, locțiitor sau instructor în baze de instrucție (instituții similare), sau o funcție de specialist în structura unităților până la baza aeriană inclusiv;
- ❖ au perspective să fie promovați în comandamente de unități și superioare acestora;

- ❖ au fost evaluați prin aprecierile de serviciu din ultimii 3 ani cel puțin cu calificativul "foarte bun";

- ❖ au vârsta de cel mult 41 de ani.

Locotenent CIPRIAN PĂTRAȘCU

Rubrică realizată cu sprijinul Biroului Maiștri și Subofițeri din cadrul Secției Personal a Statului Major al Forțelor Aeriene

† Întrecredinje

Spre Golgota Învierii

(Pentru cei ce vor să se mântuiască)

"Nu vă adunați comori pe pământ, unde molia și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură, ci adunați-vă comori în cer, unde nici molia, nici rugina nu le strică; unde furii nu le sapă și nici nu le fură. Căci unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta".
(Ev. Matei VI-14-21)

Aceste cuvinte ale Mântuitorului Hristos lăsate nouă prin Sfântul Evanghelist Matei sunt o primă garanție a ceea ce putem dobândi dacă ascultăm poruncile lui Dumnezeu și le împlinim.

Iată, primăvara își arată primele semne, au înflorit plantele și Postul cel Mare a început prin această chemare, acest îndemn adresat tuturor celor care cred în Iisus Hristos ca Domn și Dumnezeu și, mai ales, în Învierea Lui din morți.

Vremea Postului rânduit de Sfânta Biserică Ortodoxă, pecetluită de Sfinții Părinți ai veacurilor creștine trecute, este vremea când omul își aduce aminte de păcatele sale și cere ajutorul lui Dumnezeu pentru a scăpa de ele. Astfel, postul este lucrarea prin care omul nu-l urște pe fratele său. Acela care cu toate că își închide gura de la toate bucatele, dar care nu întinde mâna spre ajutorarea săracilor, acela este omul care lucrează numai cu jumătate de măsură.

Cel care însă a unit postul de bucate și osteneala sa trupească și sufletească (în rugăciune) cu iertarea greșelilor aproapelui, acela va sta înaintea lui Dumnezeu în haina strălucitoare.

Omul este chemat astfel la pocăință, la înfrânare, la fapte bune și, nu în ultimul rând, la rugăciune.

Pentru cel care vrea să urce pe "Scara mântuirii" de care pomeneste Sfântul Ioan Scărarul trebuie să se hotărască să-și schimbe viața, atât cât i-a mai rămas până la ziua cea din urmă.

Primul pas este mărturisirea tuturor păcatelor în Biserică, în fața preotului (Sfânta Spovedanie), primind un canon pentru vindicarea sufletului, iar apoi să nu se lenească în a face fapte bune pentru mântuire.

Să ne ajute Bunul Dumnezeu să putem purta cu vrednicie crucea Domnului în drumul spre mântuire, cu roade bogate totdeauna!

Preot slujitor al Statului Major al Forțelor Aeriene
GEORGE MANEA

MEDEVAC – un vis împlinit

- interviu cu domnul colonel dr. ALEXANDRU ELIAD, medic-șef al Statului Major al Forțelor Aeriene -

- Domnule colonel doctor, publicația noastră a relatat, recent, despre o intervenție spectaculoasă în Delta a echipajului unui elicopter pentru a salva viața mai multor cetățeni din câteva localități, aflați în pericol. Elicopterisții militari sunt renumiți pentru solicitudinea, rapiditatea și precizia cu care răspund în asemenea situații limită. Despre misiuni asemănătoare, în cadrul tactic de data aceasta, se vorbește ori de câte ori auzim de MEDEVAC (Evacuare Medicală). Suntem informați că în acest domeniu s-au întreprins câteva măsuri salutare, cu rezultate notabile. Vă rugăm să vă referiți, în câteva cuvinte, la aspectele și realizările esențiale.

- Dintotdeauna, un deziderat major al serviciilor medicale din Forțele Aeriene l-a constituit crearea unui sistem eficient și rapid de evacuare aeriană a răniților politraumatizați din teatrul de operații sau, pe timp de pace, a tuturor aceluia a căror înrăutățire a stării de sănătate le punea viața în pericol. Ne-am confruntat, nu de puține ori, pe timpul calamităților naturale sau al iernilor cu zăpezi mari, care făceau impracticabile drumurile, cu situația de a fi solicitați să salvăm vieți omenești, și singurele mijloace de evacuare cu posibilități reale de intervenție erau elicopterele. În acest caz, principala problemă o reprezintă, din punct de vedere medical, insuficiența dotare cu aparatură modernă, capabilă să mențină în parametri normali funcțiile vitale, precum și o amenajare a cargoului elicopterului care să asigure un confort medical minim pacientului și echipei medicale.

O dată cu implementarea noilor concepții cu privire la restructurarea armatei și integrarea în structurile euro-atlantice a apărut și necesitatea stringentă de organizare a unui serviciu de evacuare aeromedicală modern și eficient, gata oricând să facă față exigențelor NATO, precum și solicitărilor tot mai numeroase pentru transport medical aerian. În acest sens, s-au stabilit trei baze aeriene operaționale, s-au identificat trei elicoptere IAR-330 Puma, ale căror resurse de zbor, suficiente, permiteau exploatarea lor în regim MEDEVAC timp îndelungat, s-au stabilit echipajele - atât cele principale, cât și cele de rezervă. Echipamentele medicale moderne și performante au fost obținute prin grija Direcției de Asistență Medicală, un rol esențial avându-l domnul general-major profesor doctor Mihai Augustin.

- Consemnăm, deci, o nouă abordare. De la un simplu transport aerian de bolnavi, răniți etc. la un serviciu complex și aproape complet în care se acordă și

asistență medicală neîntreruptă, în timpul transportului în aer.

- Da, și s-a trecut la proiectarea noii concepții de amenajare a cargoului elicopterelor, la stabilirea locurilor de dispunere a aparatului și a poziționării târgilor; o atenție deosebită s-a acordat sistemului de iluminat și alimentării cu energie electrică a aparatului, concepută în așa fel încât să nu afecteze bilanțul energetic al elicopterelor. Împreună cu comandorul inginer doctor

matice pe care poate fi instalat. În afară de aceasta - gulere cervicale, care imobilizează capul. Alt caz: un accident de aviație soldat cu contuzii și plăgi multiple. Bolnavul se poate stabiliza la bordul aeronavei prin perfuzii, pansamente, medicație adecvată. Toate acestea se pot face la bordul aeronavei în timpul zborului. Există dotare și pentru situații limită. De pildă, la o oprire a activității cardiace, inima se poate repune în funcțiune prin utilizarea defibrilatorului.

În prezent, cele trei elicoptere sunt gata oricând pentru îndeplinirea misiunilor MEDEVAC. Un aspect foarte important îl constituie elaborarea, de urgență, a unui concept de selecție și instruire a personalului paramedical care va încadra și deservi elicopterele.

- Interesantă idee. Din cine va fi format acest personal și când apreciați că își va putea ocupa locul în elicoptere, alături de ceilalți membri ai echipajului?

- Vor fi niște tineri asistenți medicali cunoscători ai limbii engleze (nivel 3), pe care să-i

Marius Danielescu și locotenent-comandorul Nicolae Ioniță, s-a realizat contractul cu IAR Brașov S.A. - Ghimbav, unde s-a definitivat proiectul de amenajare a elicopterelor, s-au demarat și, ulterior, finalizat lucrările de instalare a echipamentelor medicale.

- Domnule doctor, în ce constă, concret, și căror priorități răspunde aparatura medicală instalată la bordul elicopterelor amenajate pentru asemenea misiuni?

- Elicopterele desemnate pentru activitatea MEDEVAC sunt dotate cu defibrilatoare, electrocardiografe performante, sisteme electrice de aspirat secrețiile, ventilator, truse moderne complete, de intubație oro-traheală, sisteme fixe de administrat oxigenul, truse de urgență etc. Deci este acoperită toată gama de urgențe medicochirurgicale ce pot apărea în teatrul de operații. Iată și un exemplu. Avem un politraumatizat. Se poate pune o perfuzie. Sunt saltele vacu-

activăm ca subofițeri, considerați personal aeronavigant, cu o pregătire fizică deosebită. Această echipă trebuie să fie gata la orice oră din zi și din noapte. Viitorul va perfecționa și eficientiza la maximum această inițiativă, sistemul de evacuare medicală, MEDEVAC, al Forțelor Aeriene ale României constituind încă o dovadă a faptului că dispunem de cadre, atât de comandă, cât și medicale, capabile și competente.

La reușita implementării globale a acestui program, am beneficiat nemijlocit de îndrumarea și sprijinul șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, domnul general-locotenent Constantin Gheorghe. Suntem convinși că implementarea acestui program rezolvă multe din problemele de evacuare medicală cu care ne confruntăm.

- Vă mulțumim, domnule colonel doctor!

A consemnat
comandor (r) PETRE BĂNĂ

Hochei pe gheață

Cum era de așteptat, cum sperau infocații suporteri ai roș-albaștrilor, STEAUA a câștigat din nou titlul de campioană națională la hochei pe gheață – cel de-al 36-lea

din istoria clubului! O victorie superbă, obținută chiar pe stadionul adversarilor, ambițioasa echipă Progm Apicom, din Gheorgheni, în doar trei confruntări, din cinci, câte prevede regulamentul acestei competiții. După victoria categorică

din primul tur, desfășurat la București și încheiat cu scorul de 8-2 pentru campiona în titre, au urmat două întâlniri la Gheorgheni,

terminate, de asemenea, cu victoriile steleiștilor: 5-4 și 4-0. În acest fel, medalile de aur și titlul de campioni naționali au revenit, în mod logic, elevilor antrenorului Marius Gliga, iar inimosul lor sponsor, Florin Păruș, le-a oferit un premiu de 150 de milioane de lei. Ehe, dacă ar fi fost vorba de fotbal...

Nici în acest an competiția nu a pus probleme deosebite roș-al-

baștrilor, care au "defilat" maiestuos prin campionat, surprinzând doar

căderea inexplicabilă a eternei sale rivale, Sport Club Miercurea Ciuc, care a ratat, în acest an, calificarea în finală. STEAUA a aliniat aceași formație ambițioasă, omogenă la toate capitolele, a cărei valoare de ansamblu este cu mult peste nivelul celorlalte competitori. Din echipă au strălucit, ca și în edițiile

precedente, "bătrânul" Roberto Cazacu, golgeterul campionilor, Cristi Daia, Laszlo Basiliidesz, Răzvan Lupașcu, Nicolae Andrei și, nu în ultimul rând, portarul Viorel Radu, cel mai bun jucător al finalei cu numărul 3, care s-a aflat la ultima sa apariție sub culorile clubului militar.

În pofida condițiilor deloc faste în care se antrenează, în pofida echipamentului sportiv învechit și

neperformant, în pofida bugetului auster și a puținătății banilor oferiți de sponsori, echipa STEAUA BUCUREȘTI a demonstrat aceeași seriozitate în pregătire, aceeași abordare matură a fiecărei întâlniri, aceeași disciplină tactică în joc, aceeași dragoste pătămasă pentru apărarea culorilor clubului, pentru creșterea prestigiului Armatei, pentru a-i mulțumi pe mii și mii de suporteri și simpatizanți din întreaga țară. O atitudine și o comportare ce-i onorează pe hocheiștii roș-albaștri și pentru care le mulțumim din suflet și pe această cale.

Felicitări, băieți, și la cât mai multe succese interne și internaționale!

RADU ARGEȘANU

Fotbal

Între orgoliu și neputință

Așadar, s-a reluat campionatul național de fotbal, cea mai mare bucurie – în lipsa altor, de altă natură! – a microbistului român. Iar din returul actualei ediții s-au derulat deja primele trei runde, una mai... furtunoasă decât alta, care au stârnit mai puține "valuri" în clasament, dar adevărate "seisme" în lumea conducătorilor de cluburi, hotărâți, se pare, să stăpânească definitiv aranjamentele de orice fel, blaturile, meciurile "strategice".

Nu ne propunem, acum, să abordăm fotbalul românesc sub aspectul său moral – ar fi prea multe de spus și de comentat. De fapt, ceea ce ne interesează în primul rând este comportarea în teren a echipei noastre de suflet, STEAUA BUCUREȘTI. Roș-albaștrii au pornit cu dreptul, învingând la mare luptă, în prima etapă, echipa F.C.M. Bacău (2-1), însă în cea de-a doua au clacat decepționant la Craiova, unde au fost învinși de gazde cu 2-0, în urma unui meci foarte slab practicat de "elevii" antrenorului Victor Pițurcă. Și nici în cea de-a treia partidă, cu F.C. Național, STEAUA nu s-a comportat mai bine, jucând încălțit și irosind numeroase ocazii de gol. Scorul nedecis (0-0) o îndepărtează la 6 puncte de lider și o scoate, practic, din cursa pentru titlu.

Ce se întâmplă, totuși, cu STEAUA? Afată, de mai mult timp, între orgoliu și neputință, cu un lot de jucători subțiat numeric și valoric, cu o așezare în teren deficitară, cu un sistem defensiv nesigur și neomogen (Miu a fost "retrogradat", fără motive serioase, la echipa de tineret!), cu un atac neproductiv, în grea suferință sub aspect tehnico-tactic, practic fără om de gol (după plecarea pripită a lui Dănculescu și Ciocoiu), cu o concepție de joc ce nu ține seama de calitățile și disponibilitățile jucătorilor, STEAUA pare o echipă obosită, fără viagiu, fără velleități și stil de învingător. Blazarea unora dintre componenți (Claudiu Răducanu, Baciu, Martin Tudor), neincadrarea în stilul de joc al echipei a altora (Neaga, Stoica, Paraschiv), inconstanța în joc a portarilor (Nae și Lung) și fundașilor laterali (Florentin Dumitru și Mirrel Rădoi) fac formația vulnerabilă la toate capitolele, o demobilizează în momentele dificile (mai ales după primirea golurilor).

Este momentul, credem, ca echipa să se apuce serios de treabă, să-și vadă de jocul și de obiectivele ei de performanță.

NICOLAE RĂDULESCU

Haos și teroare

Ceea ce gândeau mulți că se va întâmpla la Fotbal Club Steaua este pe punctul de a deveni realitate. Singura echipă de club care a adus cu adevărat glorie fotbalului românesc a ajuns una oarecare. Un lot alcătuit la întâmplare, jucători fie mediocri, fie nemotivați, o așezare pe teren haotică, arbitrară, un joc fără orizont, fără limpezime – iată ce se află astăzi în locul Stelei care zbura și căștia în meciurile cu campioanele din Europa.

Având greutăți cu orice formație pe care o întâlnește, complicând jocul a neputință, Steaua de astăzi mai "strălucește" prin spectacole jalnice produse pe teren sau la diferite posturi de televiziune de Victor Pițurcă și de cineva care își spune Becali și susține că finanțează echipa.

Este atâta confuzie în ceea ce se petrece la F.C. Steaua, încât nici

persoanele importante ale instituției nu mai înțeleg nimic. Declarațiile celor trei – Păunescu, Pițurcă, Becali –, atunci când nu exprimă nemulțumiri și acuzații, sunt criptate, alambicate, turburi. S-a creat un asemenea haos în jurul echipei și o asemenea teroare în interiorul acesteia, încât numai o minune o va aduce la un nivel competițional coerent.

Veți spune că așa se întâmplă atunci când la mijloc sunt mari interese financiare. Or fi interese de o astfel de natură, dar tare cred că, mai mult decât orice, aici este vorba de lipsă de pricepere, de necunoaștere a fenomenului, de ignoranță. Că de irresponsabilitate parcă nu-mi vine să vorbesc...

Comandor DUMITRU AMARIEI

Wolkswagen De lux

cu motorină de pe autoturisme.
Transmisia va fi de tip integral, iar cutia de viteze va fi automată, cu șase trepte ce vor putea fi schimbate de la volan, cu ajutorul a două leviere mici din vecinătatea coloanei de direcție, asemănătoare cu cele de la Ferrari 355 F1.

Una din dotările careia i-a fost acordată o atenție cu totul specială a fost instalația de climatizare. Amplasarea și debitul gurilor de ventilație vor fi astfel realizate încât toți pasagerii, inclusiv cei doi din spate, vor putea să-și comande un microclimat propriu, fără ca ambianța interioară a mașinii să fie afectată de curenții de aer care să deranjeze!

Dacă cineva se mai întreabă, încă, de ce ar cumpăra o limuzină de lux produsă de marca Volkswagen, răspunsul îl oferă domnul Ferdinand Piech, președintele companiei: **"pentru că este cea mai puternică, cea mai rapidă și cea mai confortabilă!"** (C.P.)

În anul 2002, compania Volkswagen va lansa pe piață noul model de clasă mare D1.
Automobilul va îngloba soluții tehnice de avangardă. Au fost confirmate cinci variante de motorizare, din care cel mai mic un V6 de 3,2 litri și 241 CP. Ar fi destul de greu, dacă am vrea să vorbim despre un vârf de gamă. Vor exista, totuși, ca variante de top, două propulsoare, unul turbodiesel și altul cu benzina. Primul este un TDi de 5 litri, V10, din care s-au obținut 313 CP. Este cel mai puternic propulsor

Correspondența

"Aveți o scrisoare!" mi-a strigat deunăzi, pe când mă întorceam de la serviciu, vecina de la etajul unu. De la cine să fie, oare? – mă întrebam deschizând cutia poștală cu sentimentul celui care așteaptă o surpriză plăcută. Din păcate, deși vecina mea le știe întotdeauna pe toate, de această dată se înșela: era factura telefonică! Trăim în secolul vitezei. Cine mai are timp, în ziua de astăzi, să redacteze scrisori? Dacă avem de transmis un mesaj, folosim telefonul. Totuși, tare m-aș fi bucurat să fie, într-adevăr, o scrisoare...

Orice s-ar spune, scrisoarea rămâne, chiar și în zilele noastre, un mijloc de comunicare aparte, reflectând cu fidelitate cultura, caracterul și educația celui care a redactat-o. Aprecierii unei scrisori începe cu impresia pe care o crează hârtia folosită: aceasta trebuie să fie de un alb imaculat, cu suprafața netedă și marginile tăiate drept. În aceeași măsură, aspectul scrisorii este condiționat de calitatea scrisului. Atunci când urmărim să dăm o notă personală mesajului transmis, este indicat să scriem de mână, folosind cerneală albastră sau neagră; scrisul tipărit trebuie folosit numai în scrisorile oficiale. De asemenea, este bine să scriem pe o singură parte a colii și să numerotăm paginile. În ceea ce privește dispunerea în pagină, vom începe prin a scrie în dreapta, sus, localitatea și data. Urmează scrierea centrală a formulei de introducere, la câțiva centimetri de marginea de sus a paginii. În aceeași ordine de idei, textul trebuie încadrat în pagină lăsând o margine de trei centimetri pe care nu scriem nimic, iar alineatele să înceapă cu alți doi centimetri spre interiorul paginii.

La sfârșitul scrisorii, în dreapta jos, după o formulă de încheiere politicoasă, amicală sau afectuoasă, semnăm. Dincolo de aceste considerente, nu trebuie să uităm faptul că o scrisoare poate fi, într-adevăr, o surpriză plăcută.

Locotenent CIPRIAN PĂTRAȘCU

Redacția "CER SENIN"

Șoseaua București-Ploiești,
km 10,5, sector 1, București

Telefon/Fax: 01/231 53 82

E-mail: cersenin@roaf.ro

B 222.02; C 1011.00

REDACTOR-ȘEF:
comandor DUMITRU AMARIEI;

SECRETAR GENERAL DE REDACȚIE:
căpitan CRISTIAN PREDA;
REDACTOR DE RUBRICĂ:
locotenent CIPRIAN PĂTRAȘCU;

REDACTORI PRINCIPALI:
PETRE BĂNĂ,
NICOLAE RADU;
PROCESARE TEXTE:
LEANA TUDORAN;
CORECTURĂ:
ANDREIA LUNGU;

TEHNOREDACTARE:
LUCIAN TEODORESCU,
IONEL IONIȚĂ;
FOTOREPORTER:
ADRIAN SULTĂNOIU;
ADMINISTRATOR:
sergent-major ANGELICA CIOBÎCĂ